

In 't Leegtje*

Brugsestraat 62

Herberg van 1900 tot 1955

Uitbaters:

- 1900 Victor Deborggraeve x Marie Elisa Verhelst
- 1903 Vital Vandenbroucke x Sidonie Verschaete
- 1913 Victor Vanhoutte x Sidonie Verschaete
- 1915 Joseph Delaere x Emelie Remmerie
- 1931 Leonard Neiryndck x Maria Elisa Debon
- 1952 Godfried Claerhout x Marguerite Elodie Neiryndck

Toestand anno 2017

Deze herberg had zijn naam niet gestolen. Het was inderdaad een laag huisje met een vloer die bovendien nog drie treden lager lag dan het straatniveau. Van op een brugje tussen 't Leegtje en het volgende huis kon men kijken naar een kabbelend beekje dat in de straatriool verdween.

In dit café, nieuwgebouwd in het jaar 1900, vinden we biertapper Victor Deborggraeve met zijn vrouw Maria Elisa. Victor was tevens bediende bij de tram die sedert 1900 door Hulste reed.

Na hen kwamen hier dan volgende bewoners:

- in 1903: Vital Vandenbroucke, horlogemaker en overgrootvader van Odette Vandenbroucke, gehuwd met Sidonie Verschaete.
- in 1913: Vital Vandenbroucke sterft in 1907 en zijn weduwe Sidonie Verschaete hertrouwt in 1913 met bakker Victor Vanhoutte die tot dan op Hulstedorp 7 woonde (waar nu *Fotografie* is).
- in 1915: Joseph Delaere x Emelie Remmerie.
- in 1931: velomaker Leonard Neiryndck x Maria Elisa Debon
- in 1952: kolenhandelaar Godfried Claerhout, in de volksmond Frieten Neiryndck omdat hij getrouwd was met Margriet, de dochter van Leonard Neiryndck. Zij trekken in 1955 naar café *De Keizer*.

Reeds jaren was 't Leegtje alleen nog maar een gelegheidscafé. Zo was er met Hulstekermis 1952 een bal in 't Leegtje, welteverstaan op de aarden vloer van het kolenmagazijn. Dat magazijntje gebruikte men een paar keer per jaar als danszaaltje! De houten opbergbare dansvloer, eigendom van de gebroeders G. en A. Callens uit Hulste, verdween nadien dan voor een tijdje. Een draaiorgel zorgde voor de nodige animatie. De zoldering was *gepint* met zwartbestofte papieren bloemen (afdankertjes van de vinkenzetting). In 1955 trok Godfried Claerhout naar De Keizer en werd het huisje gesloopt en helemaal herbouwd door Marcel Vandenbogaerde die er nog altijd woont. Hij was schoenmaker maar specialiseerde zich later in het maken van sporttassen.

Café In 't Leegtje - De kamers lagen 3 trapjes onder straatniveau. Het tafelblad van de eettafel kwam ter hoogte van het straatniveau. (fotoarchief Marcel Vandenbogaerde)

*'t Leegtje: Westvlaams - verwijst naar iets dat laag (liege) of laaggelegen is.